

[Justitsministeren.]

ning. Jeg har overvejet, hvorvidt jeg under Hensyn til de udførlige Forhandlinger, der tidligere har været ført ogsaa i dette høje Ting vedrørende disse Spørgsmaal, skulde gennemgaa Lovforslaget udførligt, eller jeg kunde nøjes med i Hovedsagen at henvise til disse Forhandlinger, men af Hensyn til de forskellige ret vidtrækkende Ændringer, der er foretaget i Folketinget, og de nye Ting, der er kommet frem, har jeg anset det for rigtigt at give en mere samlet Fremstilling af Formaalet med Lovforslaget.

I Rigsdagssamlingen 1932—33 fremsatte Regeringen i Folketinget et Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejeloven. Forslaget gik ud paa at indføre Domsmandsinstitutionen, at ophæve Højesterets Beføjelse til at paakende Bevisspørgsmaal i Straffesager, at indføre offentlig Votering i Højesteret og gennemføre Regler om Nævningernes Deltaelse i selve Strafudmaalingen. Da Lovforslaget ikke blev færdigbehandlet i Folketinget, fremsattes det paa ny i Samlingen 1933—34, hvor det vedtoges af Folketinget i uforandret Skikkelse og oversendtes til Landstinget. Der blev nedsat et Udvalg, men dette Udvalg naaede ikke at tilendebringe Behandlingen. Derfor blev Forslaget paa ny fremsat i Samlingen 1934—35 her i Tinget i den af Folketinget vedtagne Skikkelse, men heller ikke i Løbet af denne anden Samling lykkedes det Landstingsudvalget at føre Behandlingen til Ende. I indeværende Samling fremsatte jeg paa ny Lovforslaget, denne Gang i Folketinget af Hensyn til forskellige Ændringer og Tilføjelser, som var foretaget i Forslaget, særlig paa Grund af Henvendelser og Indstillinger fra det staaende Retsplejeudvalg. I Folketinget er Lovforslaget nu blevet vedtaget, men med en Række Ændringer, som jeg har tiltraadt, og jeg skal nu gøre Rede for Lovforslagets Indhold, saaledes som det foreligger fra Folketingets Side. Jeg skal herunder ogsaa kort omtale de Hovedpunkter, som har været optaget i samtlige Forslag fra 1932, da der ikke har været gjort Rede for dem her i Tinget siden Samlingen 1933—34.

Lovforslagets første Hovedemne er Indførelse af Domsmandsinstitutionen og i Forbindelse hermed af Umiddelbarhedsprincip-

pet i Straffesager. Regeringsforslaget er paa dette Punkt i Overensstemmelse med det tidligere fremsatte, af Folketinget vedtagne Lovforslag, der er udarbejdet og enstemmigt vedtaget af det Udvalg, min Forgænger som Justitsminister nedsatte i 1929. Dette Udvalg, hvis Formand var Højesteretsdommer Topsøe-Jensen, bestod af Repræsentanter for Universitetet, Domstolene, Anklagemyndigheden og Forsvaret. Dets Betænkning findes i Rigsdagstidende for 1930—31, Tillæg A. Sp. 4923—5082.

Hvad der foreslaas, er i korte Træk, at der ifølge § 688 skal medvirke Doms mænd i alle Straffesager, der ikke er Nævningesager, altsaa i alle Underretssager, dog med tre Undtagelser, nemlig Tilstaaelsessager, der behandles efter § 925, Politisager og Sager, der behandles ved Sø- og Handelsretten eller Søretterne uden for København, og ved hvis Paadømmelse i Forvejen fagkyndige Dommere medvirker. I Tilfælde af Anke til Landsretten skal ifølge § 692 Doms mænd medvirke ved Landsretten i de samme Sager og tillige i Tilstaaelsessagerne. Ankebehandlingen skal, naar Anken omfatter Bevisbedømmelsen, foregaa som en fuldstændig ny Domsforhandling under Anvendelse af Bevisumiddelbarhed.

Om Domsmandsretternes Sammensætning bestemmes det i § 18, at Underretten bestaar af Dommeren og 2 Doms mænd, og i § 6, at Landsretten skal bestaa af 3 Landsdommere og 3 Doms mænd. Ved Afstemningen skulde ifølge Regeringsforslagets § 216, Stk. 1, i Tilfælde af Stemmelighed det for tiltalte gunstigste Resultat indtræde, men under Behandlingen i Folketinget er denne Bestemmelse blevet indskrænket til kun at gælde Skyldspørgsmaalet og Strafudmaalingen. Denne Ændring maa jeg anse for en Forbedring, idet det bortset fra Skyldspørgsmaalet og Strafudmaalingen som Regel ikke kan afgøres, hvad der maa siges at være den for tiltalte gunstigste Afgørelse, f. Eks. naar det skal bestemmes, hvorvidt han skal idømmes almindeligt Fængsel, Ungdomsfængsel, Psykopatfængsel, Sikkerhedsforvaring el. lign.

Om Doms mændenes Virksomhed i den enkelte Sag bestemmer § 98 c, at de medvirker ved Domsforhandlingen og Paakendelsen af Sagerne. Derimod skal de ikke deltage i Forundersøgelsen, men da der